

пресилимъ нѣщо, да покажемъ, че енергиитѣ, които текатъ нѣкъде, сж низши, ние употребяваме думата „животинско“, обаче, тази дума ни най-малко не съдържа низши енергии въ себе си. Запримѣръ, има животни, които проявяватъ по-висока любовъ отъ човѣшката. Наблюдавано е, какъ плѣхъ е носилъ зрънца на единъ гълъбъ да го храни. Ние считаме животинската любовъ за низша, защото е свързана изключително съ материята. Тя не признава по-високъ свѣтъ отъ материалния. Щомъ материалниятъ свѣтъ престане да съществува, и любовта на животнитѣ се прекратява. Доколкото интереситѣ на животнитѣ сж свързани съ материалното, дотолкова се простира и любовта имъ. Човѣшката любовъ, обаче, обхваща и двата свѣта: и материалния, и духовния. Като изучавате живота на птицитѣ, виждате, че тѣ се събиратъ по много заедно не отъ любовъ, но отъ нужда да се бранятъ, да нападнатъ жертвитѣ си и т. н. Щомъ мине опасността, която ги застрашава, тѣ веднага се разпрѣсватъ. И човѣкъ минава презъ тия състояния. За да дойде до великата любовъ, човѣкъ трѣбва да мине презъ всички фази на любовта: презъ животинската, презъ ангелската и най-после ще влѣзе въ Божествената Любовъ. Това сж фази на любовта, които човѣкъ трѣбва да наблюдава и да изучава въ себе си.

И тъй, докато се занимава само съ материалния животъ, човѣкъ се намира въ грани-